

Fütyülő tarajos kígyó

Mentem Pista után, oszt kiabáltam neki, de ő nem hallotta. Egyszer csak nekem a kígyó fütytett. Rendesen fütytett, úgy, mint az ember. Én meg azt gondoltam, hogy Pista fütytett. Oszt má' mérgeskedtem, mondom má' közel vagyok és nem képes nekem szólni, hogy itt van. Csak ahogy megyek, olyan hatvan méterre lehettem, akkor szépen a kígyó felnyútozkodott, de az vót olyan széles, mind ez az asztal. Az rendesen kígyó alak vót, de vót benne az a fekete és szürke fók. A fején rendesen taraj vót. Rendesen taréj vót, éppúgy, mint a kakasnak. Piros taréjja vót. Oszt ez így ment neki, ne, gyerekek [mozgott a taréjja előre-hátra]. De lehetett az a feje legkevesebb nyóctíz kilo. Csak a feje. Mikor láttam, hogy ő feltámaszkodott, én szaladtam, hogy le ne húzza rólam a levegőt. Mer' ha a levegőt lehúzza, má' mozdúni nem tudsz. Nem létezik. Hát osztan én szaladtam, de a fát megjegyyeztem, hogy én tudjam jelteni az erdészeti hivatalba. Letördeltem a gallyat, hogy merre kell menni. Hát bementem oda, mindjárt a főerdész azt mondja:

– Kati néni, el mer maga velünk gyönni?!

Mondom:

– El!

– Nem fél?

Mondom:

– Nem!

– De akkor – azt mondja – úgy tessék gyönni, hogy mink pontosan tudjuk löni.

Mondom:

– Jó.

– De ha fütytünk, maga rögtön vágja le magát a fődre, hát nem hogy magát agyonlőjük.

Hát oszt én mentem, akkor is csak úgy fütytett. Kiatottam Pistának, ő [a kígyó] a hangomat megismerte. Oszt akkor a kígyó így rendesen felállt, és mondom, az a taréjja meg szépen csak úgy járt. Én levágtam magam a fődre, oszt szerencsére mindjárt itt [a nyakánál] eltalálta neki. Mer' azt a kígyót csak ott lehetett meglőni. Hát oszt,

ahogy ő pontosan talált, fiam, ha azt megláttátok vóna, hogy hogy törte a fát. Csak úgy hajingálta magát, hát mit mondjak nektek, olyan jó három méter magasba. Úgy törte azt a gázt, mint mikor a henger lehengereli. Vót ottan egy kis kút, még ő oda elment, ott teleszította magát vízzel. Aszongya az erdész:

– Tetszik tudni, a kígyó mingyá’ meg nem döglik, majd hónap felgyövünk érte. Hát gyöjjön fel maga is.

Felmentem, hát oszt ők engem levettek ottan a kígyó mellett, lefényképeztek. Oszt azt kitömették. Hogy megvan-e még vagy nincs, nem tudom, de itten vót a kastélyba’ [Betlérben]. Hát mikor vót má’ az, valamikor a hatvanas évekbe’...